

ράσεις τουλάχιστον 4 χρόνια της ζωής σου σε ένα χώρο στον οποίο θα αναπτύξεις σχέσεις και μια νοοτροπία που πολλές φορές θα αντιτασσεται με την ιδιοσυγκρασία σου αλλά θα ταιριάζει γάντι με το κλίμα της σχολής. Υπάρχει στην οικογένεια, στη δουλειά, στη σχολή δημιουργώντας ανθρώπινες σχέσεις οι οποίες όταν βασίζονται στην ανταλλαγή μόνο σχέσεις δεν είναι πόσο μάλλον ανθρώπινες. Ακόμη θα δεις πώς η διαίρεση είναι πάντα καλύτερη από την πρόσθεση. Οι φοιτητές όπως και όλοι μας είμαστε διαιρεμένοι κοινωνικά, ταξικά, φυλετικά έτσι και στη σχολή σε βάζουν στο τρυπάκι να διαλέξεις με ποιους θα είσαι για να συμμετέχεις και εσύ σε ένα κομμάτι της διαίρεσης. Μπορείς όμως να καταλάβεις ότι δεν χρειάζεσαι κανέναν να σου κάνει αυτά που μπορείς να κάνεις μόνος σου. Δεν χρειάζεσαι τα βιβλία της σχολής για να μορφωθείς, αν θες να μάθεις περισσότερα από όσα σου πλασάρουν, δεν χρειάζεται να σπουδάσεις αλλά να αυτομορφωθείς, να σχετιστείς με άλλους ανθρώπους επειδή το θες για να νιώθεις ότι οι σχέσεις είναι δικές σου και δεν τις δημιουργήσες χάριν σε κάποιον άλλον. Για να νιώσεις το συλλογικό και όχι το ατομικό δεν χρειάζεται

Να συλλογικοποιήσουμε τις αρνήσεις μας, να πράξουμε τα θέλω μας, να διασπείρουμε το μικρόβιο της ελευθερίας μακριά από κομματικές λογικές και ανταγωνιστικές συμπεριφορές

**ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ
ΣΤΕΚΙ ΑΣΟΕΕ**

Καλώς ήρθες στη σχολή λοιπόν!

Πρώτη μέρα στο πανεπιστήμιο την οποία μέρα πρέπει να την περιμένεις ή μάλλον οι γονείς σου να περιμένουν από τότε που γεννήθηκες. Βλέπεις το όνειρο κάθε ελληνικής οικογένειας είναι να μπει το παιδί της στο πανεπιστήμιο, ούτε να μορφωθεί ούτε να σπούδασει, απλά να περάσει το κατώφλι κάποιας ακαδημαϊκής πόρτας. Αυτή η πρώτη ημέρα ίσως σου θυμίσει όλες τις πρώτες μέρες της ζωής σου κάπου, πρώτη μέρα στο δημοτικό, πρώτη μέρα στο γυμνάσιο, στο λύκειο, μόνο που στο σχολείο σε ενέγραφαν οι γονείς σου, ενώ στη σχολή οι «γονείς» σου είναι κάποιοι άλλοι που σου δείχνουν την «φροντίδα» τους από την πρώτη στιγμή.

Με το που βγαίνεις λοιπόν, από την Βικτώρια σε πλησιάζουν κάτι πράσινα, μπλε, κόκκινα ανθρωπάκια γιατί βρε αδερφέ, από την Βικτώρια μέχρι την πόρτα της ΑΣΟΕΕ και μέχρι τις γραμματείες είναι πολύς ο δρόμος και μπορεί να καθείς. Έπειτα, αφού σε γράψουν στη σχολή, γιατί αυτοί το έκαναν, μάλλον θα νομίζεις ότι μόνος σου δεν μπορείς να γραφτείς, είναι η πρώτη στιγμή ανικανότητας που σε κάνουν να νιώθεις. Αυτά τα πράσινα, μπλε, κόκκινα ανθρωπάκια ονομάζονται παρατάξεις, μην τους πεις κόμματα θα παρεξηγηθούν γιατί χτυπιούνται καθημερινά ότι ουδεμία σχέση έχουν με κόμματα και απδίες, άλλο που τώρα στις βουλευτικές εκλογές θα τους δεις να κουνάνε σημαία στις προεκλογικές ομιλίες. Τώρα που πλησιάζουν οι εκλογές αν πλαγίως αρχίσουν να σε ρωτάνε τι θα ψηφίσεις μην παραξενευτείς. Γιατί με ένα σμπάρο δυο τρυγόνια! Αν σε δουν ένθερμο, η καλύτερη τους γιατί εκτός από την ψήφο σου για τη παράταξη θα την εξασφαλίσουν και για το κόμμα.

Έπειτα αφού κάνεις την εγγραφή, ουπσ! αφού κάνουν εννοούσα, αρχίζουν οι γνωριμίες. Από δω ο τάδε, ο δείξε, από κεί η τάδε, ελάτε να κάνετε παρέα! Γιατί άμα είσαι ντροπαλός είναι αυτοί να σε βοηθήσουν να κοινωνικοποιηθείς. Σου αφαιρούν την κοινωνικότητα σου, εξάλλου τι να την κάνεις? σου προσφέρουν και από αυτό. Αφού λοιπόν γνωριστείς με άλλους συμφοιτητές σου πρέπει να διασκεδάσεις και μαζί τους. Τι μόνο στο μιλητό? Οπότε, να το πάρτι των πρωτοετών! Να γνωρίσεις κόσμο, να δεις πως είναι το lifestyle της σχολής

σου, να εγκλιματιστείς γιατί από εδώ και πέρα η φοιτητική ζωή θα είναι ένα μεγάλο πάρτι που απλά πρέπει να παρευρίσκεσαι εκεί. Δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα γιατί είπαμε άλλοι έχουν φροντίσει για σένα. Σου ζητώ συγγνώμη αλλά τα πράγματα δεν είναι έτσι. Διότι ξέχασα να σου πω ότι η περίοδος εγγραφών για τα κόμματα είναι άτυπα η προεκλογική τους περίοδος. Ρίχνουν παραγάδια τώρα, για να τα μαζέψουν στις φοιτητικές εκλογές. Τα πάρτι λοιπόν, δεν γίνονται μόνο για να διασκεδάσετε, αλλά για να γίνουν φίλοι σου, να σου δείξουν πως πρέπει να διασκεδάσεις, άλλο που άμα δεν τους ψηφίσεις τον επόμενο χρόνο θα μείνεις χωρίς «φίλους». Γενικά, όλη η εξυπηρέτηση, η βοήθεια, η φροντίδα και η proderm που σου προσφέρουν στο μόνο που αποσκοπεί είναι να σε κάνουν να νοιώσεις άχρηστος, ότι τίποτα δεν μπορεί να γίνει ή να κάνει χωρίς αυτούς. Γιατί αυτοί είναι οι ειδικοί που θα σε καθοδηγήσουν για να μην μπερδευτείς, που θα σου δώσουν σημειώσεις, που τέλος πάντων θα τους αναθέσεις τα πάντα για να συνεχίσεις, αφού στη ζωή σου από δω και πέρα όλα θα είναι μια ανάθεση. Θα ψηφίζεις και τα προβλήματα ως δια μαγείας θα λύνονται, έτσι «συμβαίνει» και στο ελληνικό πανεπιστήμιο.

Και ύστερα από όλα αυτά, θα αρχίσουν τα μαθήματα. Οι περισσότεροι πρωτοετείς μπαίνουν στα αμφιθέατρα με ενθουσιασμό και φραπέ, αυτά πάνε μαζί εξάλλου. Νομίζεις ότι όσο πιο μεγάλη η αίθουσα τόσο λιγότερη καταπίεση, μπα...! Ο καθηγητής ο οποίος είναι αυθεντία και δεν μπορείς να τον αμφισβητείς, κάνει μάθημα μόνος του, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις τι κι αν έχει ακροατήριο 300 άτομα. Είναι σαν τα άλογα, έχουν παρωπίδες, αν δεν κάθεται στο πρώτο έδρανο, να είσαι στο οπτικό τους πεδίο μέχρι 2 μέτρα ...τι? απορία? ατύχησες... Μήπως σου θυμίζει τότε που καθόσουν στο τελευταίο θρανίο στο σχολείο? Αλλά οι απορίες είναι το λιγότερο. Ο ανταγωνισμός που σου επέβαλαν να νοιώθεις στο σχολείο μεταξύ των συμμαθητών σου τώρα συνεχίζεται στη σχολή αλλά είναι μεταξύ συναδέλφων. Γιατί τώρα πια είσαι μεγάλος, σπουδάζεις και σε λίγα χρόνια θα δουλεύεις, άρα εξού και συνάδελφος. Η προσομοίωση της μελλοντι-

κής σου ζωής στο πανεπιστήμιο. Πολλές λέξεις τις οποίες ξέρεις καλά τι σημαίνουν, στη σχολή της παραφράζουν. Για παράδειγμα η λέξη πανελλήνιος που μόλις την ακούς και σου σφίγγεται το στομάχι τώρα πλέον λέγεται εξεταστική και συμβαίνει τρεις φορές τον χρόνο γιατί η αξιολόγηση των φοιτητών γίνεται σε αυτές τις 3 περιόδους, εκεί θα δείξεις πόσο έξυπνος είσαι! Το φάντασμα του σχολικού ελέγχου μετατρέπεται σε πίνακες με το όνομα σου, το νούμερο σου και το βαθμό. Συνεχίζοντας τη περιγραφή της φοιτητικής σου ζωής αν θες να είσαι ικανός φοιτητής πρέπει να ξέρεις πως ο χρόνος σου θα είναι περιορισμένος, αφού θα έχεις τουλάχιστον 4 ώρες μάθημα την μέρα (τουλάχιστον θα είναι οι μισές από το σχολείο), εργασίες, θα γράφεις προόδους και θα τρέχεις σαν τον Βέγγο. Άμα δουλεύεις κιόλας ίσως καταλαβαίνεις πόσο περιορισμένο χρόνο έχεις!

Οι πρώτες μέρες στη σχολή είναι πάνω κάτω όπως σου περιέγραψα. Μια καθημερινότητα που άλλαξε τις μέρες του δεκεμβρη. Μαθήματα, εξεταστικές, καθηγητές, κόμματα λέξεις που χαρακτηρίζουν το κλίμα της ασοε εκείνες τις μέρες όχι μόνο δεν χαρακτήριζαν τη σχολή αλλά έρχονταν σε ρήξη με τα όσα διαδραματιζόνταν. 17 μέρες η ασοε τελούσε υπό κατάληψη και λειτουργούσε ως κέντρο αντιπληροφόρησης. Γίνονταν κάθε μέρα ανοιχτές συνελεύσεις με συμμετοχή ανω των 500 ατόμων στο κεντρικό αμφιθέατρο Α, δράσεις και μικροφωνικές μέσα και έξω από τη σχολή και λειτουργούσε αυτοοργανωμένα το εστιατόριο και το κυλικείο της σχολής. Βρισκόμασταν στη σχολή χωρίς άγχος, είχαμε την πλήρη οικειοποίηση των

χώρων, ζούσαμε την σχολή έτσι ακριβώς όπως θα θέλαμε αν είναι, ένα χώρος ελεύθερος, ανοιχτός πέρα από κομματικές λογικές και σχέσεις συμφερόντων. Η δολοφονία ενός 15χρονου πυροδότησε την ήδη οξυμένη κατάσταση με αποτέλεσμα μεγάλα αστικά κέντρα για αρκετές μέρες να μετατραπούν σε πεδία μάχης. Συνεχείς συγκρούσεις με τις αστυνομικές δυνάμεις, σπασμένες βιτρίνες, καμένες τράπεζες, κατειλημμένες σχολές.

Στην ασοε όπως και σε άλλους κατειλημμένους χώρους διαμορφώσαμε την καθημερινότητα μας μαζί με άλλους ανθρώπους όπως εμείς επιδιώξαμε. Μια καθημερινότητα που μπορεί να υπάρξει και σε ανοιχτή σχολή παρόλο που οι συνθήκες είναι πιο δύσκολες και πολλές φορές εντελώς διαφορετικές. Θα πε-